

رابطه هویت اجتماعی با کیفیت روابط والد فرزندی در بین دانش آموزان دختر دوره دوم دبیرستان: بررسی مقایسه‌ای نقش پدران و مادران

سمیه کاظمیان^{*}، مریم کریمی^۲

تاریخ ارسال: ۹۷/۲۵/۸ تاریخ پذیرش: ۹۷/۴/۶

چکیده:

روابط والد فرزندی بر جنبه‌های مختلف تحول نوجوان تأثیرگذار است و هویت اجتماعی یکی از ابعاد هویت است که در زندگی فرد و جامعه تأثیر دارد. هدف از پژوهش حاضر بررسی رابطه هویت اجتماعی با کیفیت روابط والد فرزندی در بین دانش آموزان دختر دوره دوم دبیرستان و تعیین تفاوت میان رابطه مادر-فرزند و پدر-فرزند به عنوان یک پیش‌بینی کننده مهم هویت اجتماعی بود. به این منظور تعداد ۳۱۹ نفر از نوجوانان دختر دوره دوم دبیرستان شهر یزد به شیوه تصادفی خوش‌های چندمرحله‌ای جهت شرکت در پژوهش انتخاب شدند. ابزارهای به کاررفته در پژوهش شامل پرسشنامه رابطه والد فرزندی (PCRS) و پرسشنامه هویت اجتماعی بود. به منظور تحلیل داده‌های پژوهش از روش همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد که بین هویت اجتماعی نوجوانان دختر و کیفیت ارتباط آنان با پدر $P = 0.26$ و 0.001 و کیفیت ارتباط آنان با مادر $P = 0.18$ و 0.01 ($P < 0.05$) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که تنها کیفیت ارتباط با پدر $P = 0.001$ ($P < 0.05$) به طور معناداری توانست هویت اجتماعی نوجوانان دختر را پیش‌بینی کند. درنتیجه ارتباط با پدر سهم بیشتری در پیش‌بینی هویت اجتماعی دختران دارد.

واژه‌های کلیدی: ارتباط پدر- فرزند، ارتباط مادر- فرزند، هویت اجتماعی

۱. استادیار گروه مشاوره، دانشگاه علامه طباطبائی. azadi209@yahoo.com

۲. دانش آموخته کارشناسی ارشد مشاوره، دانشگاه علامه طباطبائی. maryam_karimi79@yahoo.com

مقدمه

یکی از مباحث مهم دوره نوجوانی هویت است. جستجوی هویت پیش نیاز رشد بهینه شخصی در طول زندگی است. گرچه بذرهای تشکیل هویت قبل از کاشته شده‌اند، افراد تا نوجوانی مجدوب این تکلیف نمی‌شوند. بر همین اساس اریکسون شکل‌گیری هویت را یکی از مفاهیم اساسی و هم خاص دوره نوجوانی می‌داند (برک^۱، ترجمه سید محمدی، ۱۳۸۴). احساس هویت جنبه‌های گوناگونی دارد؛ جنبه روانی آن باعث شکل‌گیری «من درونی» نوجوان می‌شود. او در این دوره باید بتواند بین زندگی گذشته و شخصیت دوره‌های قبلی خویش با وضع کنونی و جدیدش، پیوند مناسبی ایجاد کند. همچنین در این تلاش‌ها او باید به سوالات مهمی درباره خویش نظری من کیست؟ جای من در هستی کجاست؟ از زندگی خود چه می‌خواهم پاسخ گوید (سیف، کدیور، کرمی نوری، لطف‌آبادی، ۱۳۸۳).

هویت مبنای اجتماعی دارد و از خلال تعامل با دیگران تحقق می‌پذیرد. هرچند هویت فردی، مفاهیم کلی و انتزاعی از خویشتن را دربرمی‌گیرد، اما این مفاهیم با تحول و رشد خود متحول می‌شوند و به گستره بزرگ اجتماعی که فرد در آن زندگی می‌کند تسری می‌یابند. همگام با رشد، نیاز است که افراد درباره انتخاب ارزش‌ها و هنجارهای جامعه بزرگ‌تری که در آن قرار دارند و اینکه در سطح کلان، خود را چه کسی و متعلق و قادر به چه ارزش‌هایی می‌دانند، تصمیم بگیرند (پیازه، ۱۹۷۷؛ به نقل از یعقوبی و محمدزاده، ۱۳۹۶) این تغییر به معنای رشد هویت اجتماعی و شکل‌گیری دانش، هیجان و معنا نسبت به تعلق فرد به گروه‌های اجتماعی است (یعقوبی و محمدزاده، ۱۳۹۶). هویت اجتماعی به ساده‌ترین بیان تعریفی است که فرد بر مبنای عضویت در گروه‌های اجتماعی از خویش دارد (براؤن^۲، ۱۹۸۵؛ به نقل از مولاوی، قاسمی و مرادخانی، ۱۳۹۶). از دیدگاه هربرت‌مید، از بنیان‌گذاران اصلی مکتب کنش متقابل نمادین، هویت اجتماعی عبارت است از دریافت ما از اینکه چه کسی هستیم و اینکه دیگران چه کسی هستند؟ اینکه مردم چه فهمی از خودشان و دیگران دارند؟ بنابراین هویت اجتماعی، اصل توقعات و عدم توقعات است (جنکینز،

¹. Berk, J

². Brown, K

۱۹۹۶؛ به نقل از قائمی فر و حمایت خواه جهرمی، ۱۳۸۸). هویت اجتماعی نه تنها ارتباط اجتماعی را امکان‌پذیر می‌سازد بلکه به زندگی افراد هم معنا می‌دهد (زلفعی فام، ۱۳۸۶). خانواده نخستین محیط اجتماعی است که کودک را تحت سرپرستی و مراقبت قرار می‌دهد. کودک در این محیط نوع ارتباط را می‌آموزد. ارتباطات مؤثر موجب شکوفایی هویت و کمال انسان و مبنای اولیه پیوند وی با دیگران است (عبدالله زاده و همکاران، ۱۳۹۵). درواقع قسمتی از ثروت اجتماعی و احساسی که ما خیلی از موارد به عنوان هویت اجتماعی از آن یاد می‌کنیم تحت تأثیر افرادی است که در خانواده ما هستند تا افرادی که خارج از خانواده ما هستند و خانواده در ایجاد حس مالکیت و هویت در اعضای آن نقش بسزایی دارد (دفوز و جاسکویز^۱، ۲۰۱۳؛ به نقل از اسلام زاده، رشیدی و فکریان، ۱۳۹۵). از میان عواملی که بر اجتماعی شدن ما تأثیر می‌گذارند والدین مهم‌ترین عامل هستند (بیانگرد، ۱۳۸۴). گلاسر معتقد است نوجوان از طریق تعامل و درگیری عاطفی با اطرافیان و به خصوص والدین به توسعه هویت خود می‌پردازد. در این زمینه پژوهش‌های گوناگون نیز نشان می‌دهد که رفتار والدین در نوع برداشتی که نوجوانان از خود و والدینشان دارند تأثیر می‌گذارد (پرهیزگار، محمود نیا و محمدی، ۱۳۸۸).

تحقیقات زیادی به بررسی زمینه‌های تسهیل یا تضعیف شکل‌گیری هویت پرداخته‌اند و تحقیقات متعددی بین پایگاه هویت، تجربیات فرزند پروری و رابطه والدین- نوجوان روابط معناداری را نشان داده‌اند (به عنوان مثال آدامز و جونز^۲، ۱۹۸۳؛ به نقل از کمپل، آدامز و دوبسون^۳، ۱۹۸۴). درواقع رشد و توسعه هویت سالم نوجوانان با ترکیبی از دل‌بستگی به والدین و استقلال از آن‌ها همراه است (کمپل و همکاران، ۱۹۸۴). نتایج تحقیق مولیس، گرف و مولیس^۴ (۲۰۰۹) نشان می‌دهد اینکه والدین نوجوانانشان را به سمت استقلال عاطفی تشویق کنند باعث تسهیل اکتشاف هویت نوجوان می‌شود. درمجموع نوجوانانی که در روابط خود با والدینشان، آن‌ها به صورت مراقب می‌بینند نه کسانی که بیش از حد وابسته به

^۱. Deephouse & Jaskiewicz

^۲. Adams & Jones

^۳. Campbell, Adams & Dobson

^۴. Mullis, Graf & Mullis

آن‌ها هستند، اکتشاف هویت بیشتری را نشان می‌دهند. پلرون^۱ و همکاران (۲۰۱۴) در پژوهشی با عنوان «هویت، ادراک رابطه والد-نوجوان و سازگاری در دانشجویان» به این نتیجه رسیدند که بین روابط سازگارانه و حمایتی والدین با نوجوان و پایگاه هویت و سازگاری ارتباطی آن‌ها رابطه مثبت وجود دارد و تعهد هویت یک متغیر مهم برای پیش‌بینی سازگاری عاطفی و اجتماعی در نوجوانان است.

پژوهش‌ها در زمینه فضای خانواده و تأثیر آن بر هویت یابی نشان داده‌اند که شکل‌گیری هویت نوجوانان در ارتباط‌های خانوادگی گسترش می‌یابد؛ اما سبک‌های فرزند پروری مختلف باعث پرورش هویت‌های مختلف در نوجوانان می‌شود. پور ابراهیم، حیدری و خوش‌کنش (۱۳۹۰) در تحقیقی نشان دادند که شیوه فرزندپروری مقتدرانه به طور معناداری سبک هویت اطلاعاتی نوجوانان را پیش‌بینی می‌کند و شیوه فرزند پروری مستبدانه پیش‌بینی کننده سبک هویت سردرگم در نوجوانان است. بر اساس یافته‌های پرهیزگار و همکاران (۱۳۸۸) می‌توان گفت بین کیفیت رابطه والدین با بحران هویت یا هویت یافتگی نوجوانانشان ارتباط معنادار وجود دارد. نوجوانان دختری که دارای بحران هویت هستند نسبت به آن‌هایی که بحران هویت ندارند رابطه ضعیف‌تری هم با پدر و هم با مادر خود داشتند. پیرس و اکسین^۲ (۱۹۹۸) به این نتیجه رسیدند که ارتباط مثبت هم‌زمان پدر و مادر باعث انتقال ارزش‌ها و باورهای مذهبی بین نسل‌ها می‌شود، همچنین رابطه مثبت مادر- فرزند همانندی مذهبی بین مادر و فرزند را افزایش می‌دهد و از سوی دیگر هماهنگی مذهبی بین والدین و فرزندان باعث تقویت رابطه والد- فرزندی نیز می‌شود.

نتایج پژوهش سیدموسوی، مظاہری و قنبری (۱۳۹۴) نیز حاکی از آن است که رابطه والدین با دختران تأثیر بسیاری در سازش یافتنگی روان‌شناختی آن‌ها در بزرگ‌سالی دارد، ولی نقش پدران در این زمینه بارزتر است. در واقع دخالت عاطفی پدران با فرزندان خود به عنوان سپری در برابر تنفس و استرس دختران عمل می‌کند. موری و کیمورا^۳ (۲۰۰۶) معتقد‌اند که این تفاوت بدین علت است که پدران معمولاً زمان بیشتری را با دختران خویش

^۱. Pellerone

^۲. Pearce & Axinn

^۳. Murray & Kimura

می گذارند و رابطه پدر- دختر صمیمی تر از رابطه مادر- دختر است. همچنین ایشی- کونتز^۱ (۱۹۹۹) بر این باورند که دختران عاطفه بیشتری نسبت به پدران خود دارند و به همین دلیل بیشتر تحت تأثیر آنها قرار می گیرند (به نقل از سیدموسوی، مظاہری، قنبری، ۱۳۹۴). استاد آقا^۲ و همکاران (۲۰۱۴) طی پژوهشی با عنوان «اهمیت پدران ایرانی برای نوجوانانشان» به این نتیجه دست یافتند که نوجوانان شرکت کننده در پژوهش به شکل ضعیفی ارتباط معناداری با پدر خویش داشتند؛ در حالی که بر اساس نتایج همین پژوهش ارتباط با پدر یک پیش بینی کننده قوی برای بهزیستی روانی و پیشرفت تحصیلی نوجوانان بود. نتایج مطالعات فوسکو^۳ و همکاران (۲۰۱۲) نیز نشان داده است که کیفیت تعامل پدر- فرزند با کاهش رفتارهای ضد اجتماعی در اوایل نوجوانی همراه بوده است. در حالی که کیفیت تعامل مادر- فرزند با رفتارهای ضد اجتماعی نامرتبط بوده است (به نقل از میرزایی کوتایی و همکاران، ۱۳۹۴). پژوهش ها همچنین نشان می دهد که نقش تعامل پدر در کودکی اثر بیشتری بر سازش یافتنگی فرزندان دختر دارد. مطالعات نشان می دهد که رابطه مثبت و وابستگی متقابل بین پدر و دختر، رابطه منفی با مشکلات هیجانی و رفتاری آنها در نوجوانی دارد (پاکدامن و همکاران، ۱۳۹۰).

مارسیا^۴ (۲۰۰۲) معتقد است که هویت یک رابطه دوطرفه بین نسل هاست؛ یعنی مادران برای تأیید خود و رشد احساس هویت به کودکان متکی هستند و متقابلاً کودکان برای کمک به تکالیف رشدی خود یعنی اعتماد، استقلال، خلاقیت و هویت به مادران وابسته اند (به نقل از خواجه نوری، مرادخانی و براتی، ۱۳۹۵). اما در پژوهش های دیگر اسمیت، هیل، مولیس^۵ (۱۹۹۸) و بوید^۶ (۱۹۸۹) چنین بیان می کنند که درنتیجه نزدیکی رابطه مادر- دختر، مادران و دختران نمی توانند خود را به عنوان افراد متمایز در نظر بگیرند و درنتیجه آنها با تلاش دخترانشان برای شکل دادن هویت مخصوص خود برخوردار می کنند (به نقل از بکس^۷،

^۱. Ishii- Konts

^۲. Ostadagha, J

^۳. Fosco, G

^۴. Marcia, M

^۵. Smith., Hill, & Mullis

^۶. Boyd, D

^۷. Bex, S

(۲۰۱۴). چندین مطالعه بر رابطه معنادار مشارکت پدر با پیامدهای مثبت روان‌شناختی، حتی پس از کنترل نقش مادر صحه گذاشتند. به عنوان مثال فلوری و باچانان^۱ (۲۰۰۲)، به نقل از پاکدامن و همکاران، (۱۳۹۰) نشان داده‌اند که صمیمیت کم میان پدران و دختران نوجوان آن‌ها موجب افسردگی دختران می‌شود. نتیجه برخی پژوهش‌ها در انگلیس نیز نشان می‌دهد که تعامل بیشتر پدران با فرزندان موجب کاهش رفتار ضداجتماعی و افزایش روابط صمیمانه با همسالان می‌شود. درنهایت شواهد نشان می‌دهد که پدرها تأثیر مهمی بر تحول نوجوانان دارند، ولی ماهیت و گستردگی این تأثیر روشی نیست (پاکدامن، سیدموسوی، قنبری، ۱۳۹۰).

مرور ادبیات در تحقیقات فوق نشان می‌دهد که جو عاطفی خانواده، نحوه روابط و تعامل اعضاء در درون خانواده و به طور کلی عملکرد خانواده در ابعاد مختلف بر عملکرد اعضای آن در حیطه‌های مختلف تأثیرگذار است. همچنین تحقیقات متعددی ارتباط مشبّت بین کیفیت تعامل والد- فرزند بر متغیرهای روان‌شناختی را نشان داده‌اند. لکن مرور پیشینه پژوهش در ایران نشان می‌دهد که ارتباط بین هویت اجتماعی با کیفیت تعامل والد- فرزند تاکنون بررسی نشده است. از سوی دیگر ارتباط بین پدر و دختر جز در موارد اندک بر روی متغیرهای خاص روان‌شناختی بررسی نشده است. لذا با توجه به اهمیت بررسی هویت اجتماعی نوجوانان دختر در جامعه در حال تغییر ما و تأثیر والدین بر شکل‌گیری هویت نوجوانان و با توجه به ارتباط عاطفی پدران و دختران پژوهش حاضر در صدد پاسخگویی به سؤالات زیر است:

- آیا بین روابط مادر- فرزندی و هویت اجتماعی نوجوانان دختر رابطه وجود دارد؟
- آیا بین روابط پدر- فرزندی و هویت اجتماعی نوجوانان دختر رابطه وجود دارد؟
- آیا رابطه پدر- فرزندی در مقایسه با رابطه مادر- فرزندی سهم بیشتری در پیش‌بینی هویت اجتماعی نوجوانان دختر دارد؟

^۱. Flouri & Buchanan

روش پژوهش

روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر دوره دوم دبیرستان شهرستان یزد که در سال تحصیلی ۱۳۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل بودند تشکیل داد. با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی خوشای چندمرحله‌ای ابتدا از میان مناطق سه‌گانه شهرستان یزد به شکل تصادفی منطقه یک انتخاب گردید. در مرحله بعد به شکل تصادفی چهار دبیرستان دخترانه انتخاب گردید و در مرحله بعد از هر دبیرستان سه کلاس بر اساس مقطع به شکل تصادفی انتخاب شد که تعداد ۳۱۹ نفر با لحاظ کردن معیارهای ورود و خروج به پژوهش شامل در قيد حیات بودن هم پدر و هم مادر و زندگی مشترک افراد با پدر و مادر و تمایل و رضایت آگاهانه وارد پژوهش گردیدند. در روند اجرای پژوهش پژوهشگر حضور فعال داشته تا از پاسخ‌های تصادفی جلوگیری و هرگونه سؤال آزمودنی را پاسخ دهد.

ابزارهای پژوهش حاضر از قرار زیر است:

الف) پرسشنامه هویت اجتماعی: ساخت و بررسی پایایی و روای پرسشنامه ۲۰ ماده‌ای هویت اجتماعی در دانش آموزان دبیرستانی به شرح زیر است. بدین منظور ۵۵۰ دانش آموز (۲۵۰ دختر، ۳۰۰ پسر) در مقطع دوم و سوم دبیرستان با میانگین سنی ۱۶/۵۶ به صورت خوشای چندمرحله‌ای از دبیرستان‌های آذربایجان انتخاب شدند. با استفاده از محاسبه ضریب آلفای کرونباخ برای حصول پایایی آزمون و تحلیل عاملی روش تقلیل داده‌ها برای مؤلفه‌های اصلی برای حصول روایی آزمون تجزیه و تحلیل شدند. طبق نتایج همسانی درونی ماده‌های پرسشنامه هویت اجتماعی برابر با ۰/۷۴ به دست آمد که بیانگر پایایی مطلوب این پرسشنامه است و همچنین تحلیل عاملی نشان داد که این پرسشنامه تنها یک عامل دارد که ۴۵/۹۳ درصد واریانس را تبیین می‌کند و همه گوییه‌ها در این یک عامل بارگیری می‌شوند. نتیجه کلی نشان می‌دهد که پرسشنامه هویت اجتماعی در دانش آموزان ایرانی از پایایی و روایی قابل قبولی برخوردار است (مجید صفارنیا، مریم روشن، ۱۳۹۱ به نقل از اسلام زاده و همکاران، ۱۳۹۵).

ب) پرسشنامه روابط والد-فرزنده: مقیاس رابطه والد-فرزنده یک ابزار ۲۴ سؤالی برای سنجیدن نظر جوانان درباره رابطه آنها با والدینشان است. دو فرم دارد یکی برای سنجیدن رابطه فرزند با مادر و یکی هم برای سنجیدن رابطه فرزند با پدر. این مقیاس با ضرایب آلفای ۰/۸۹ تا ۰/۹۴ برای خرده مقیاس‌های مربوط به پدر و نیز آلفای کل ۰/۹۶ و ضرایب آلفای ۰/۶۱ (همانندسازی) تا ۰/۹۴ برای خرده مقیاس‌های مربوط به مادر نیز آلفای کلی ۰/۹۶ همسانی درونی عالی دارد. این ضرایب آلفا را فاین، مورلند و شوبیل با اجرای پرسشنامه بر ۲۴۱ دانشجو به دست آورده‌اند. این ابزار برای سنجیدن رابطه هر کودکی (حتی خردسالان) با والدینشان مفید است (ثایی و همکاران، ۱۳۷۹).

یافته‌های پژوهش

جدول ۱. فراوانی و درصد رشته تحصیلی دختران نوجوان

رشته	فراوانی	درصد
انسانی	۱۷۰	۵۳/۳
تجربی	۶۷	۲۱
ریاضی	۷۲	۲۲/۶
بدون پاسخ	۱۰	۳/۱
کل	۳۱۹	۱۰۰

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف معیار
هویت اجتماعی	۳۲/۷۱	۴/۲۶
روابط مادر-فرزنده	۱۲۹/۳	۲۴/۹۹
روابط پدر-فرزنده	۱۱۵/۱۷	۲۷/۶۷

جدول ۲ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. بر اساس نتایج

جدول ۲ مشخص شد که در دختران نوجوان مورد بررسی، کیفیت رابطه با مادر بهتر از کیفیت رابطه با پدر است.

سؤال اول: آیا بین روابط مادر-فرزنده و هویت اجتماعی نوجوانان دختر رابطه وجود دارد؟

جدول ۳. همبستگی بین روابط مادر- فرزندی و هویت اجتماعی

هویت اجتماعی	
روابط مادر- فرزندی	میزان رابطه ۰/۱۸۹
سطح معناداری	۰/۰۰۲

جدول ۳ نشان می‌دهد که رابطه بین هویت اجتماعی و روابط مادر- فرزندی در سطح $\alpha = 0/01$ معنادار است. بنابراین بین هویت اجتماعی و روابط مادر- فرزندی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

سؤال دوم: آیا بین روابط پدر- فرزندی و هویت اجتماعی نوجوانان دختر رابطه وجود دارد؟

جدول ۴. همبستگی بین روابط پدر- فرزندی و هویت اجتماعی

هویت اجتماعی	
روابط پدر- فرزندی	میزان رابطه ۰/۲۶۶
سطح معناداری	۰/۰۰۱

جدول ۴ نشان می‌دهد که رابطه بین هویت اجتماعی و روابط پدر- فرزندی در سطح $\alpha = 0/001$ معنادار است. بنابراین بین هویت اجتماعی و روابط پدر- فرزندی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

سؤال سوم: آیا رابطه پدر- فرزندی در مقایسه با رابطه مادر- فرزندی سهم بیشتری در پیش- بینی هویت اجتماعی دختران نوجوان دارد؟

جدول ۵. خلاصه مدل رگرسیون

ضریب همبستگی	F	ضریب تبیین	سطح معناداری
۰/۰۰۱	۱۰/۴۵	۰/۰۸	۰/۲۸

جدول ۵ نشان می‌دهد که رگرسیون معنادار می- باشد و می‌توان هویت اجتماعی را بر اساس متغیرهای پیش- بین وارد شده در مدل پیش- بینی کرد.

جدول ۶. آزمون T و ضرایب Beta مربوط به متغیرهای پیش‌بین

متغیرهای پیش‌بین	خطای استاندارد	ضرایب استاندارد نشده	سطح معناداری	
			T	Beta
مقدار ثابت	۲۶/۲	۱/۵۶	۰/۰۰۱	۱۶/۸
روابط پدر-فرزنده	۰/۰۳	۰/۰۱	۰/۰۰۱	۳/۴۵
روابط مادر فرزندی	۰/۰۲	۰/۰۱۱	۰/۰۶	۱/۹۵

با توجه به جدول ۶ تنها متغیر روابط پدر-فرزنده با مقدار $t=3/45$ در سطح $p<0/001$ با هویت اجتماعی رابطه معنی داری دارد و در پیش‌بینی متغیر ملاک مؤثر است. مقادیر بتای استانداردشده حاکی از آن است که اگر نمرات روابط پدر-فرزنده به اندازه یک انحراف استاندارد افزایش یابند، نمرات هویت اجتماعی احتمالاً ۰/۲۲ واحد انحراف استاندارد بیشتر خواهد شد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش بررسی رابطه هویت اجتماعی با کیفیت روابط والد فرزندی در بین دانش آموزان دختر دوره دوم دبیرستان و تعیین تفاوت میان رابطه مادر-فرزنده و پدر-فرزنده به عنوان یک پیش‌بینی کننده‌ی مهم هویت اجتماعی بود. نتایج پژوهش نشان داد که بین هویت اجتماعی نوجوانان دختر و کیفیت ارتباط آنان با پدر و کیفیت ارتباط آنان با مادر رابطه مثبت و معناداری وجود دارد و رابطه پدر-فرزنده در پیش‌بینی هویت اجتماعی دختران سهم بیشتری در مقایسه با ارتباط مادر-فرزنده دارد.

در پاسخ به سؤال اول پژوهش در مورد رابطه هویت اجتماعی دختران با کیفیت ارتباط مادر-فرزنده نتایج پژوهش رابطه مثبت و معناداری ($P=0/01$ و $t=0/18$) را نشان داد. نتایج به دست آمده با تحقیقات مارسیا (۲۰۰۲)، به نقل از خواجه‌نوری و همکاران (۱۳۹۵)، دفوف و جاسکوییز^۱ (۲۰۱۳)؛ به نقل از اسلام زاده، رشیدی و فکریان (۱۳۹۵)، بیابان‌گرد (۱۳۸۴)، پرهیزگار و همکاران (۱۳۸۸) همسو است. پژوهش‌های یادشده رابطه مثبت بین هویت و تعامل با مادر را گزارش داده‌اند و بر نقش خانواده بر شکل‌گیری هویت اجتماعی اشاره

۱. Deephouse & Jaskiewiez

کرده‌اند. یافته‌های این بخش همچنین با نتایج تحقیقاتی که بین کیفیت تعامل والد فرزند با سبک‌های هویت، پایگاه هویت و بحران هویت رابطه مشتبی را گزارش کرده‌اند همسو است. هویت اجتماعی افراد تحت تأثیر بازخوردهایی که از سوی اطرافیان گرفته می‌شود و در کی که آن‌ها از این بازخوردها دارند قرار می‌گیرد. از آنجایی که دخترها اغلب زمان بیشتری را با مادرها سپری می‌کنند، لذا هویت اجتماعی آن‌ها رابطه مستقیم با روابط با مادر دارد.

در پاسخ به سؤال دوم پژوهش در مورد ارتباط کیفیت پدر- فرزند با هویت اجتماعی دختران نتایج پژوهش رابطه مثبت و معناداری $P = 0.001$ و 0.002 را نشان داد. نتایج تحقیق به طور کلی با نتایج به دست آمده از پژوهش‌های پورابراهیم و همکاران (۱۳۹۰)، پلوون و همکاران (۲۰۱۴) و پرس و همکاران (۱۹۹۸) همسو است. پژوهش‌های یادشده ارتباط هم‌زمان پدر و مادر با متغیرهای هویت و سازش یافته‌گی را گزارش کرده‌اند. اما در مورد رابطه تأثیر مثبت و منحصر به فرد کیفیت ارتباط پدر- فرزند نتایج به دست آمده با نتایج فوسکو و همکاران (۲۰۱۲)، به نقل از میرزایی کوتایی (۱۳۹۴)، وان دورن و همکاران^۱ (۲۰۰۸)، به نقل از جباری، اسماعیلی، کلاتر هرمزی (۱۳۹۳)، سیدموسوی، مظاہری، قبیری (۱۳۹۴) همسو است. نتایج این مطالعات بر رابطه معنادار پدر- فرزند با کاهش رفتارهای ضداجتماعی و افزایش روابط صمیمانه و سازگاری عاطفی اجتماعی نوجوانان تأکید کرده‌اند. یکی از دلایل این امر نوع خاص ارتباط پدر- دختر است که از یک سوی رابطه عاطفی و صمیمی خاصی بین آن‌ها هست و لی از سوی دیگر پدران برای استقلال و هویت مستقل فرزندان خود نیز احترام قائل می‌شوند و تمایل به رفتارهای جبری و محافظت و وابستگی بیش از حد کمتر دیده می‌شود، در نتیجه خود کارآمدی، تمایزیافتنگی و هویت اجتماعی بیشتر شد می‌کند. همان‌طور که کمپبل و همکاران (۱۹۸۴) بیان می‌کنند در واقع رشد و توسعه هویت سالم نوجوانان با ترکیبی از دلستگی به والدین و استقلال از آن‌ها همراه است.

در پاسخ به سؤال سوم پژوهش نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که کیفیت رابطه پدر- فرزند در مقایسه با کیفیت رابطه مادر- فرزند سهم بیشتری در پیش‌بینی هویت اجتماعی

^۱. Van doorn, M.D

دختران دارد. نتایج به دست آمده در این بخش با نتایج استاد آقا و همکاران (۲۰۱۴) همچنین پاکدامن، سیدموسوی و قبری (۱۳۹۰) همسو است. نتایج این پژوهش‌ها بر تأثیر بیشتر نقش پدر در مورد مسائل اجتماعی، بهزیستی و پیشرفت تحصیلی در مقایسه با نقش مادر تأکید دارند.

در تبیین نتایج این بخش توجه به این نکته ضروری است که گرچه بر اساس میانگین و انحراف معیار در بخش نتایج اولیه تحقیق کیفیت ارتباط مادر-دختر بهتر از کیفیت ارتباط پدر-دختر بوده است، لکن ضریب همبستگی بین رابطه مادر-فرزند و هویت اجتماعی (۰/۱۸ = r) اگرچه معنادار لکن در مقایسه با ضریب به دست آمده از رابطه با پدر ($r = 0/26$) مقدار ضعیفی است. در توجیه این تناقض می‌توان به نتایج به دست آمده از مطالعات فوسکو و همکاران (۲۰۱۲)؛ به نقل از میرزاپی کوتایی (۱۳۹۴)، بکس (۲۰۱۴) اشاره کرد. نتایج پژوهش‌های یادشده بر این نکته تأکید دارند که از آنجایی که مادران و دختران از یک جنس هستند فرایند همانندسازی بین مادر-دختر مثل مادر-پسر نیست، و درواقع همواره همانندسازی مادر و دختر ادامه می‌یابد. نتایج مطالعه بکس (۲۰۱۴) نشان می‌دهد که درنتیجه نزدیکی رابطه مادر-دختر، مادران و دختران نمی‌توانند خود متمایزسازی را انجام داده لذا مادران تلاش‌های دخترانشان برای کسب هویت مستقل را به چالش می‌کشند. هویت اجتماعی درواقع به فرایند سرمایه‌گذاری روانی در مورد مسائل اجتماعی و سیاسی توسط افراد گفته می‌شود. مشارکت در رویدادهای جمعی، این سرمایه‌گذاری روانی را افزایش داده و در پی آن هویت اجتماعی نیز افزایش می‌یابد (کان و همکاران، ۲۰۱۵)؛ به نقل از اسلام زاده و همکاران (۱۳۹۵)، روش است که در جامعه موردنژوهش مشارکت پدران در مسائل سیاسی و اجتماعی پرنگ‌تر از مشارکت مادران در این حیطه است؛ از سوی دیگر ما در جامعه‌ای در حال گذار هستیم، زلفعلی فام و غفاری (۱۳۸۸) در مطالعه خود بیان می‌کنند که در چنین جامعه‌ای تناقض ارزش‌های مادران با دختران جامعه قابل مشاهده است. دیویس (۱۹۹۲)، به نقل از سلگی (۱۳۹۴) هویت اجتماعی را نشأت گرفته از پایگاهی می‌داند که فرد در جامعه اشغال کرده است، از آنجایی که در جامعه ما پایگاه اجتماعی پدر معمولاً تعریفی مشخص‌تر و معین‌تر از پایگاه اجتماعی مادر دارد، لذا نقش پدران در این زمینه بیشتر است.

فردی که دارای هویت اجتماعی مثبت است احساس می‌کند از منظر دیگران یا جامعه دارای جایگاه، ارزش و احترام است، در غیر این صورت احساس بی‌هویتی می‌کند. در صورتی که عوامل زمینه‌ساز هویت اجتماعی نوجوان فراهم شود، همچون عاملی بازدارنده از انحرافات او جلوگیری می‌کند (مروتی و همکاران، ۱۳۹۴)، لذا با توجه به نقش مؤثر و زمینه‌ساز پدران پیشنهاد می‌شود در مدارس و مراکز آموزش خانواده بیش از پیش به روابط پدر-دختر در بین نوجوانان اهمیت داده شود و دوره‌های غنی‌سازی روابط در قالب گروه درمانی برای پدران اجرا شود. از محدودیت‌های پژوهش حاضر عدم وجود پیشنهاد تحقیقاتی بود که ارتباط روابط والد فرزند با هویت اجتماعی و مخصوصاً ارتباط پدر-دختر را بررسی کرده باشد. بنابراین پیشنهاد می‌شود. مراکز تحقیقاتی و پژوهشگران بیشتر به این مقوله پردازنند.

منابع

- اسلام زاده، بابک؛ رشیدی، هاجر؛ فکریان، سمیه. (۱۳۹۵). تعیین نقش میانجی‌گری خودکارآمدی عمومی در رابطه با تمایز یافتنگی خود و هویت اجتماعی دانشجویان. *پژوهش‌های مشاوره*، ۱۵(۵۷)، ۴۱-۵۷.
- برک، لورا. (۲۰۰۱). *روان‌شناسی رشد (از نوجوانی تا پایان زندگی)*. ترجمه یحیی سید محمدی، ۱۳۸۴. جلد دوم. تهران: ارسیاران.
- بیانگرد، اسماعیل. (۱۳۸۴). *روان‌شناسی نوجوانان*. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- پاکدامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسا سادات؛ قبری، سعید. (۱۳۹۰). *کیفیت دل‌بستگی و مشکلات رفتاری-هیجانی در نوجوانان: بررسی نقش پدران*. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، سال ۵، ۱۷(۱)، ۸۵-۱۰۰.
- پاکدامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسا سادات؛ قبری، سعید؛ ملحی، الناز. (۱۳۹۰). *کیفیت دل‌بستگی به والدین و نشانه‌های درونی سازی شده و برونی سازی شده در نوجوانان: بررسی مقایسه‌ای نقش پدران و مادران*. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روان‌شناسی*، ۶(۲۳)، ۲۱-۴۴.

پرهیزگار، آذردخت؛ محمودنیا، علیرضا؛ محمدی، شهناز. (۱۳۸۸). مقایسه کیفیت رابطه والد-فرزنده در دانش آموزان دختر دبیرستانی دارای بحران هویت و فاقد بحران هویت. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، سال سوم، ۲(۱۰)، ۸۲-۹۳.

پورابراهیم، تقی؛ حیدری، جعفر؛ خوش کنش، ابوالقاسم. (۱۳۹۰). رابطه شیوه‌های فرزندپروری با سبک‌های هویت‌یابی و گرایش به مشاغل در نوجوانان. *فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی*، ۸(۳)، ۱۱-۲۴.

ثایی، باقر؛ علاقمند، ستیلا؛ هومن، عباس. (۱۳۷۹). مقیاس‌های سنجش خانواده و ازدواج. *تهران: بعثت*.

جاری، طاهره؛ اسماعیلی، معصومه؛ کلانتر هرمزی، آتوسا (۱۳۹۳). تأثیر آموزش متقابل والد-فرزنده از دیدگاه آموزه‌های اسلامی بر کاهش تعارضات والد-فرزنده. *فرهنگ مشاوره و روان‌درمانی*، ۵(۱۹)، ۱-۲۴.

خواجه‌نوری، بیژن؛ مرادخانی، مهری؛ شیردل، الهام؛ براتی، شهناز. (۱۳۹۵). بررسی رابطه هویت اجتماعی و سبک فرزندپروری مادران شهر ایلام. *جامعه‌شناسی کاربردی*، ۲۷(۳)، ۱-۱۴.

زلفعلی فام، جعفر. (۱۳۸۶). بررسی تأثیر نقش‌های اجتماعی غیرستی بر هویت اجتماعی دختران. *پیک نور*، ۷(۳)، ۹۵-۱۱۵.

زلفعلی فام، جعفر؛ غفاری، مظفر. (۱۳۸۸). تحلیل جامعه‌شناختی هویت اجتماعی دختران دانشجوی دانشگاه گیلان. *پژوهش جوانان، فرهنگ و جامعه*، ۳، ۱۲۱-۱۴۰.

سلگی، محمد؛ اسکندری، حسین؛ دلور، علی؛ برجعلی، احمد. (۱۳۹۴). ساخت، پایاسازی و اعتباریابی آزمون هویت ملی و اجتماعی. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۵(۲۰)، ۵۳-۹۵.

سیدموسوی، پریسا سادات؛ مظاہری، محمدعلی؛ قبری، سعید. (۱۳۹۴). ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه‌های پذیرش و طرد والدین و شریک صمیمی در دانشجویان. *مجله روان‌پژوهشی و روان‌شناسی بالینی ایران*، ۴(۲۱)، ۳۲۷-۳۳۷.

سیف، سوسن؛ کدیور، پروین؛ کرمی نوری، رضا؛ لطف آبادی، حسین. (۱۳۸۳). روان‌شناسی رشد (۱). تهران: سمت.

عبدالله زاده، عادل؛ زهراکار، کیانوش؛ دادنیا، رضا؛ شاکرمی، محمد؛ مظہری، محبوبہ. (۱۳۹۵). تأثیر برنامه غنی‌سازی ارتباط بر کاهش تعارضات والد-نوجوان. مجله پیشگیری و سلامت، ۲(۳)، ۵۳-۶۲.

- قائمی فر، حسین؛ حمایت خواه جهرمی، مجتبی. (۱۳۸۸). بررسی تأثیر خانواده بر شکل‌گیری هویت جنسی دختران دانشجوی دانشگاه پیام نور جهرم. پژوهش جوانان، فرهنگ و جامعه، ۳، ۸۳-۱۰۲.

- مروتی، سهرا ب؛ آئینه، حسین؛ سلیمانی، ماشاعله. (۱۳۹۴). رابطه دین داری و شناخت خود با شکل‌گیری هویت دینی. اولین همایش ملی تربیت دینی راهی به سوی تعالی. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد میبد.

مولایی، جابر؛ قاسمی، یار محمد؛ مراد خانی، مهری. (۱۳۹۶). نسبت جهانی شدن و هویت اجتماعی (مطالعه موردی: نوجوانان شهر آبدانان). فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات راهبردی ورزش و جوانان، ۳۵، ۵۱-۷۰.

میرزایی کوتایی، فرشته؛ شاکری نیا، ایرج؛ اصغری، فرهاد. (۱۳۹۴). رابطه تعامل والد-فرزند با سطح رفتارهای پرخاشگرانه در دانش آموزان. فصلنامه سلامت روانی کودک، ۲(۴)، ۲۱-۳۴.

یعقوبی، ابوالقاسم؛ محمد زاده، سروه. (۱۳۹۶). پیش‌بینی میزان هویت گرایی ملی و دینی بر اساس سبک‌های هویتی. پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی، ۷(۲۶)، ۷۹-۹۶.

Bex, J. M. (2014). *An examination of the relationship between attachment style and body image in adolescent girls: A focus on the mother-daughter relationship* (Doctoral dissertation, Syracuse University).

Campbell, E., Adams, G., & Dobson, W. R. (1984). Familial correlates of identity formation in late adolescence: a study of the predictive utility of connectedness and individuality in family relations. *Journal of youth and adolescence*, 13(7), 509-525.

Mullis, R. L., GRAF, S. C., & Mullis, A. (2009). Parental Relationships, Autonomy, and Identity Processes of High School Students. *The Journal of Genetic Psychology*, 170(4), 326-338.

- Ostadagha, M., Juhari, R., Khazaei, M., & Dokoshkani, F. (۲۰۱۶). How important are Iranian fathers to their adolescent,s life? relationship between father involvement and adolescents psychological well-being in Iran. *5nd international conference on management and humanities*.
- Pearce, L. D., & Axinn, W. G. (۱۹۹۸). The Impact of Family Religious Life on the Quality of Mother-Child Relations. *American Sociological Review*, ۶۳(۶), ۸۱۰-۸۲۸. URL: <http://www.jstor.org/stable/2657503>.
- Pellerone, M. Spinellou, C. Sidoti, A. Micciche, S. (۲۰۱۴). Identity, perception of parent-adolescent relation and adjustment in a group of university students. *Procedia-social and behavioral science*, ۱۹۰, ۴۵۹-۴۶۴.